

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 70. Plures Hugonotarum Conventus in variis Franciæ urbibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

gressu, & ore ad pietatem: Sequebatur detecto capite, cereo ad manum accenso Catholicæ fidei vindex Ludovicus Rex Christianissimus, ad cuius aspectum fremebant Hugonotæ, triumphabant Catholici, festive acclamantes: *Vivat Rex!* Expleta sacra hac adeo gloriosa & incruenta expeditione, Rex Burdegalam reversus, die septima Novembris Parisios ingressus est, spe fretus, Calvinistas, qui sola Regis sui præsentia intra quinque dierum spatium ad officium redacti sunt, deinceps jussis suis ad amissim obtemperaturos.

Sæc. XVII.
A. C. 1620.

§. LXX.

Plures Hugonottarum conventus in variis Franciæ urbibus.

Attamen Rege vix a Paviensi urbe digresso, Hugonotæ, quos nequam veritatis amor, sed Catholicæ Religionis odium in sectæ suæ fanatico pertinacius detinuerat, rursus seditiosa adversus Regem suum consilia agitare cæperant: Ut autem orbi fucum facerent, ac rebellionis ignominiam a se averterent, Germaniæ Principum & rebellium Bohemorum exemplo, se non regi suo, sed invidis & calumniatoribus suis resistere, ac nonnisi

Serres Hist. Franc. pag. 961. Gramond. & Calmet l. c. Theatr. Hist. cap. 5. p. 782. Merc. Gallob. tom. 9. l. 2. p. 279.

pro

Sæc. XVII. pro jurium, privilegiorum, ac libertatis defensione bellum gerere jactabant, A. C. 1620. perinde ac si ipsimet Regi non obluetur ille, qui ejus edictis per Regios Ministros promulgatis non obtemperat, in illius Regno conjurationes, seditiones, iterata & contra Regis mandatum conventicula, bellaque concitat, exterosque in Regem suum armat. Præceteris vero primi, quibus Clericorum restitutio in Bearnensi Provincia ad seditiones facem accendit, erant Navarreni, qui etiam Provinciæ suæ Præfecturam, a qua ob grave senium Salesius exonerari ultro petebat, Viro Catholico concessam querebantur: Haud segniore Provinciæ Proceres a Prædicantibus, qui ubique belli classicum canebant, instigati, ad violenta consilia prorupere, omnesque, qui ad radices Pyrenæorum montium, & Galliam Narbonensem incolebant, in rebellionis societatem evocarunt, missisque per omnes Franciæ Provincias Calvinismo infectas literis, Bearnensibus vim illatam, jura adempta, læsamque conscientiæ libertatem questi sunt, cum tamen Ludovicus Rex, dum avitam Religionem introduxerat, nullum omnino ad illam amplectendam coegerit, omnibusque Calvinistis sectæ suæ libertatem permiserit, imo & Prædicantibus

tibus ex ærario publico salarium nullo titulo debitum constituerit: ex quo vel crassa ignorantia, vel infrunita malitia Calviniani Scriptoris proditur, qui Bearnenses ad fidem Catholicam variis violentiis coactos fuisse mentitus est, ademptamque conscientiae libertatem deploravit, perinde ac si Calvinistæ sectam suam peregrinam, novitiam, & ægre sexaginta annos adultam, ac non ita pridem per vim apertam, dolosque intrusam propagandi firmiter jus haberent, quam Rex Christianissimus Religionem suam mille trecentorum & ultra annorum possessione firmatam in proprio Regno suo tuendi, abjectamque revocandi: Nimia igitur arrogantia Hugonotæ a Galliarum Rege, illato seditionum terrore postulabant, ut eandem conscientiae libertatem, quam in sua Provincia sibi perimitti petebant, Catholicis denegaret. Nihilominus infano hoc sectæ suæ fanatismo abrepti Calvinistæ, & præcipue Bearnenses ad vomitum rediere, ac vetera seditionum consilia innovantes, Lescunum, & Vigniasium per universam fere Franciam delegarunt, ut vulgus ad Catholicorum, regique militis jugum excutiendum concitarent. Ut autem communi studio rebus suis consulere, præter generalem, ut vocabant, Rupellensem Synodum varios

Sæc. XVII.
A. C. 1620.

Hist de l'Edit de Nantes tom. 2.

p. 294.

Weisman.

Hist. Eccl.

Sæc. XVII.

pag. 1007.

Hist. Eccles. Tom. LVI.

§§ habe-

Sæc. XVII. habebant conventus, ac primo quidem
 A. C. 1620. Montalbani convenere, quo pacto eorum
 sectam ab oppressione violenta vindicare possent, consulturi: prævie autem Lescunus, qui sese semper Regiis Ministris opposuit, cives Navarrenos hortabatur, ne Regis edictum ratum haberent, sed potius si salvam vellent Religionem suam, opem ferre festinant. Quoniam vero ad bellum, quod Hugonotarum præcipui meditabantur, nimium infirma esset Montalbani conventus auctoritas, hinc unanimi suffragio decrevere, ut e tota Provincia præcipui sectæ fautores in oppido Amilhanno, Milhaud seu Amiliano undecima Novembris die solemniorem conventum celebrarent. Placuit omnibus Calvinistis hoc consilium, vehementer autem reclamabat Rex, qui in ejusmodi conventiculis suam auctoritatem labefactari, publicam quietem turbari, & seditiones populi consulari noverat: Nihilominus Amiliana Synodus indicitur, missio ad omnes Provincias hoc programate: *Cum suam quisque fortunam in consilio habere debeat, dum de aliena deliberat, procellosa tempestas, quæ Bearnii fratres nostros in saxa & scopulos egit, versis post ipsorum naufragium in Cymbam, qua vehimur ventis, monuit, aut portum quærere, aut jacere in alto*
 ancho-

anchoram, donec descēvierit ventorum ra- Sæc. XVII.
 bies. Hæc nos movit occasio, abbreviato A. C. 1620.
 circulo Montalbanum cogendo, cujus auto-
 ritate prospiceretur caussæ in ruinam præ-
 cipiti. Malum certe ingens est. Edicto-
 rum fides violata, dejecti possessionibus suis
 pastores Bearnenses, coacti in idoli cultum,
 qui ad supplicationes Pavii solemniter habi-
 tas genuflectere recusarunt: Libertas op-
 pressa, mutata in urbibus reformatis præ-
 sidia: Navarræo castro Papista substitutus.
 Hæc vidimus, hæc tulimus in hanc diem.
 His movemur, ut Amiliani urbe in Ruthe-
 nensi solo percommoda provinciale Syno-
 dum indicaremus. Quare Charissimi fra-
 tres, hisce vos literis certos facimus de pro-
 xima indictione conventus, ad quem delega-
 bitis ex vobis, quorum erit ferventior zelus.
 Hortamur in super, ne patiamini maligni-
 tate temporis, & prava Papistarum sua-
 sione tepescere fidem, mutuanque invicem
 Charitatem, per quæ in hanc diem perse-
 veramus. Absit ætate nostra desertores fi-
 dei esse, quorum parentes vitam posuere
 inter arma conservandæ, propagandæ. Ce-
 terum mature factò opus est; tempore ur-
 gemur: intercedunt parvis momentis magni
 eventus. Nostra quod attinet Sacramento
 solemnè astringimur communi caussæ: inju-
 riosa est, quam patimur servitus, ita ad
 aratrum boves: si deest justam in libertatem
 animus, quæramus locum, in quo procul cru-

Sæc. XVII. *delitate tyrannica, hæc protrita membra*
 A. C. 1620. *obruamus, ubi cicatrices celet exilium: vo-*
bis interim Deus propitius sit.

§. LXXI.

Hugonotarum conventiculum Amiliani habitum.

Gramond.
l. c.

Acceptis hisce literis mox præter alios quamplurimos convenere Calvinianæ factionis Oratores numero octo, quibus accessere duo famosi Prædicantes, bellique incentores Chamierus, & Jolius. Præerat huic conciliabulo Causæus Nobilis. Præprimis luculenta oratione expositum, quod novissime Calviniani Pastores bonis, & avita possessione sua in Bearnensi ditione dejecti fuissent, arcesque munitissimæ dolo interceptæ, exauctoratisque Gubernatoribus, & præfidiariis subrogati Catholici, novisque legibus, ritibusque abrogata fuissent Provinciæ privilegia, & concessa olim conscientiae libertas. His Lescunus, summæ temeritatis Vir hæc adjecit: „Dolent Bearnenses Reformati eo provectam calamitatem suam, ut qui Galliae fratribus, si quando opprimerentur, se in subsidium fore speraverant, cogantur provolvi ipsorum genibus protectioni impetrandæ. Eæ nunc sunt rerum
 „vices,

Meteran.
l. 40.